

PRZEDMIOTOWE ZASADY OCENIANIA Z FIZYKI I ASTRONOMII

1. Przedmiotowe zasady oceniania z fizyki i astronomii w Zespole Szkół nr 1 im. Jana Pawła II w Przysusze.
 2. Rok szkolny 2022/2023.
 3. Przedmiotowe zasady oceniania z fizyki i astronomii opracowane zostały w oparciu o:
 - Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych (D. U. z 2007 r. Nr 83, poz. 562 z późn. zmianami),
 - Podstawę programową z fizyki i astronomii dla szkół ponadgimnazjalnych,
 - Statut Szkoły,
 - Szkolny System Oceniania,
 - Poziom nauczania: podstawowy/rozszerzony
 - Programy nauczania:
 - **Program nauczania. Fizyka. Zakres podstawowy**
 - **Program nauczania. Fizyka. Zakres rozszerzony**
- I. Cele ogólne oceniania
- Rozpoznawanie przez nauczyciela poziomu i postępów w opanowaniu przez ucznia wiadomości i umiejętności w stosunku do wymagań programowych.
 - Informowanie ucznia o poziomie jego osiągnięć edukacyjnych i postępach w tym zakresie.
 - Motywowanie ucznia do dalszej pracy.
 - Pomoc uczniowi w samodzielnym kształceniu.
- II. Metody i narzędzia oraz zasady sprawdzania i oceniania osiągnięć uczniów:
- Każdy uczeń oceniany jest sprawiedliwie.
 - Prace klasowe (sprawdziany), kartkówki i odpowiedzi ustne są obowiązkowe.
 - Sprawdziany są zapowiadane z co najmniej tygodniowym wyprzedzeniem i poprzedzane są powtórzeniem (w przypadku więcej niż jednej godziny tygodniowo), podany jest zakres sprawdzanych umiejętności i wiadomości.
 - Kartkówki nie muszą być zapowiadane i nie muszą być poprawiane.
 - Uczeń nieobecny na pracy klasowej musi ją napisać w terminie uzgodnionym z nauczycielem.
 - Pracę klasową napisaną na ocenę niedostateczną lub dopuszczającą uczeń może poprawić w terminie wyznaczonym przez nauczyciela. Uczeń ma prawo poprawiać pracę tylko raz i brana pod uwagę jest lepsza ocena.
 - Uczeń ma prawo zgłosić nieprzygotowanie do lekcji. Ilość nieprzygotowań w semestrze odpowiada tygodniowej liczbie godzin przedmiotu w danej klasie.
 - Po wykorzystaniu limitu nieprzygotowań uczeń otrzymuje za każde nieprzygotowanie ocenę niedostateczną.

- Aktywność na lekcji nagradzana jest (+). Za trzy (+) uczeń otrzymuje ocenę bardzo dobrą.
- Przy ocenianiu nauczyciel uwzględnia możliwości intelektualne ucznia.

III. Elementy wchodzące w zakres oceny:

Przedmiotem kontroli, oceny i diagnozy osiągnięć edukacyjnych ucznia są:

- Wiadomości – uczeń wie i rozumie
- Umiejętności – uczeń potrafi
- Postawy – zaangażowanie w procesie nauczania, uczenie się, aktywność, systematyczność.

IV. Ocenianie bieżące ustala się w stopniach według następującej jednolitej skali:

• 6	- celujący	- cel
• 5, 5+, 5-	- bardzo dobry	- bdb
• 4, 4+, 4-	- dobry	- db
• 3, 3+, 3-	- dostateczny	- dst
• 2	- dopuszczający	- dps
• 1	- niedostateczny	- ndst.

V. Sposoby informowania uczniów:

- Na pierwszej godzinie lekcyjnej nauczyciel zapoznaje uczniów z przedmiotowymi zasadami oceniania.
- Oceny są jawne, oparte o opracowane kryteria.
- Sprawdziany i kartkówki przechowywane są w szkole do końca danego roku szkolnego.

VI. Zasady wystawiania oceny śródrocznej i rocznej:

- Ocenianie semestralne i roczne jest dokonywane na podstawie przynajmniej trzech ocen cząstkowych.
- Ocena semestralna i roczna jest średnią arytmetyczną ocen cząstkowych.

Wartości średniej na poszczególne oceny:

Celująca $\geq 5,45$

Bardzo dobra $\geq 4,75$

Dobra $\geq 3,75$

Dostateczna $\geq 2,75$

Dopuszczająca $\geq 1,75$

Niedostateczna $< 1,75$

Oceny uczniów uczestniczących w konkursach lub olimpiadach fizycznych, mają ocenę o stopień wyższą niż to wynika z ich średniej.

VII. Wymagania ogólne na poszczególne oceny.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- posiada wiadomości i umiejętności znacznie wykraczające poza program nauczania
- formułuje problemy i analizuje nowe zjawiska
- proponuje nietypowe rozwiązania
- osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach stopnia wyższego niż szkolny.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń który:

- opanował w pełnym zakresie wiadomości i umiejętności określone programem
- stosuje zdobytą wiedzę do rozwiązywania problemów i zadań w nowych sytuacjach
- korzysta z różnych źródeł wiedzy
- samodzielnie rozwiązuje zadania o dużym stopniu trudności.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń który:

- opanował w dużym zakresie wiadomości i umiejętności określone programem
- poprawnie stosuje wiadomości i umiejętności do samodzielnego rozwiązywania typowych zadań i problemów.
- samodzielnie rozwiązuje zadania o średnim stopniu trudności.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń który:

- opanował w podstawowym zakresie wiadomości i umiejętności określone programem
- z pomocą nauczyciela poprawnie stosuje wiadomości i umiejętności przy rozwiązywaniu typowych zadań i problemów.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń który:

- ma braki w opanowaniu wiadomości i umiejętności określonych programem
- z pomocą nauczyciela rozwiązuje typowe zadania teoretyczne i praktyczne o niewielkim stopniu trudności.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń który:

- nie opanował wiadomości i umiejętności określonych programem, które są konieczne do dalszego kształcenia
- nie zna podstawowych wzorów fizycznych i nie potrafi nawet z pomocą nauczyciela rozwiązywać najprostszyc zadań.

VIII. Ocenianie uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się

Podstawą dostosowania wymagań edukacyjnych do specyficznych trudności w uczeniu się jest opinia Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej.

Uczniowie ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się są w stanie opanować podstawowe wiadomości zawarte w programie nauczania, ale wymaga to od nich znacznie więcej czasu i wkładu pracy. Uczniowie ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się są zwykle osobami z co najmniej przeciętną sprawnością intelektualną, co nie daje nauczycielowi możliwości obniżenia wymagań jakościowych, zmiany treści nauczania, lub pomijania haseł programowych. Dostosowanie wymagań dotyczyć będzie zatem głównie formy sprawdzania wiedzy, a nie treści programowych. Wymagania merytoryczne są ogólnie takie same, jak dla innych uczniów.

Uczeń z zespołem Aspergera

- wydłużanie czasu pracy na sprawdzianach,
- nie dyskwalifikowanie ucznia z powodu obniżonej sprawności graficznej pisma,
- eliminowanie bodźców rozpraszających (wzrokowych, słuchowych),
- kierowanie poleceń indywidualnie do ucznia, zwracanie się do niego po imieniu,
- powtarzanie polecenia, sprawdzanie stopnia jego zrozumienia,
- nie zakładanie, że uczeń nie słucha i nie uczestniczy w lekcji, jeśli nie nawiązuje kontaktu wzrokowego, czy też siedzi bokiem do nauczyciela.

A. Dyskalkulia, czyli trudności w liczeniu.

- Oceniany jest przede wszystkim tok rozumowania, a nie techniczną stronę liczenia. Uczeń ma, bowiem skłonność do przestawiania kolejności cyfr w liczbie i przez to jej zapis jest błędny. Zły wynik końcowy wcale nie świadczy o tym, że uczeń nie rozumie zagadnienia. Dostosowanie wymagań będzie, więc dotyczyło tylko formy sprawdzenia wiedzy poprzez koncentrację na prześledzeniu toku rozumowania w danym zadaniu i jeśli jest on poprawny -wystawienie uczniowi oceny pozytywnej.

B. Dysgrafia

- Dostosowanie wymagań będzie dotyczyło formy sprawdzania wiedzy, a nie treści. Wymagania merytoryczne, co do oceny pracy pisemnej powinny być ogólne, takie same, jak dla innych uczniów, natomiast sprawdzenie pracy może być niekonwencjonalne. Np., jeśli nauczyciel nie może przeczytać pracy ucznia, może go poprosić, aby uczynił to sam lub przepytac ustnie z tego zakresu materiału. Może też skłaniać ucznia do pisania drukowanymi literami lub na komputerze.
- Nie należy również oceniać estetyki pisma, np. w zeszytach. Jeśli pismo dziecka jest trudne do odczytania, można zamienić pracę pisemną na wypowiedź ustną.

C. Dysleksja, czyli trudności w czytaniu przekładające się często również na problemy ze zrozumieniem treści

- Unikać głośnego odpytywania z czytania przy całej klasie.
- Kontrolować stopień zrozumienia samodzielnie przeczytanych przez ucznia poleceń.
- Materiał programowy wymagający znajomości wielu wzorów, symboli, przekształceń można podzielić na mniejsze partie. Tam, gdzie jest taka możliwość, pozwolić na korzystanie z gotowych wzorów, tablic itp.
- Unikać wrywania do odpowiedzi. Jeśli to możliwe uprzedzić ucznia (na przerwie lub na początku lekcji), że będzie dzisiaj pytany. W ten sposób umożliwiamy dziecku przypomnienie wiadomości, skoncentrowaniu się, a także opanowanie zapięcia emocjonalnego często blokującego wypowiedź.
- w trakcie rozwiązywania zadań tekstowych sprawdzać, czy uczeń przeczytał treść zadania i czy prawidłowo ją zrozumiał, w razie potrzeby udzielać dodatkowych wskazówek,

D. Dysortografia:

- nie obniżanie ocen za poprawność ortograficzną prac pisemnych,
- pozostawianie większej ilości czasu na wypowiedź ustną, dawanie krótkiego czasu na zastanowienie się,
- przy trudnościach w analizie zadań o skomplikowanej strukturze graficznej, wymagających wyobrażeń układów przestrzennych rozkładanie materiału na prostsze elementy i udzielanie dokładnych instrukcji słownych,

Uczeń słabosłyszący

- zapewnienie dobrego oświetlenia klasy oraz miejsca dla ucznia w pierwszej ławce w rzędzie od okna. Uczeń będąc blisko nauczyciela (od 0,5 do 1.5 m), którego twarz jest dobrze oświetlona, może słuchać jego wypowiedzi i jednocześnie odczytywać mowę z ust. Należy też, umożliwić uczniowi odwracanie się w kierunku innych kolegów odpowiadających na lekcji co ułatwi lepsze zrozumienie ich wypowiedzi
- nauczyciel powinien mówić do dziecka wyraźnie używając normalnego głosu i intonacji, unikać gwałtownych ruchów głową czy nadmiernej gestykulacji
- należy zadbać o spokój i ciszę w klasie, eliminować zbędny hałas m.in. zamykać okna przy ruchliwej ulicy, unikać szeleszczenia kartkami papieru, szurania krzesłami, to utrudnia dziecku rozumienie poleceń nauczyciela i wypowiedzi innych uczniów
- uczeń niedosłyszący jest w stanie opanować konieczne i podstawowe wiadomości zawarte w programie nauczania ale wymaga to od niego znacznie więcej czasu i wkładu pracy, w porównaniu z uczniem słyszącym. Przy ocenie osiągnięć ucznia z wadą słuchu należy szczególnie doceniać własną aktywność i wkład pracy ucznia, a

także jego stosunek do obowiązków szkolnych (systematyczność, obowiązkowość, dokładność).

Uczeń niepełnosprawny ruchowo, w tym z afazją

- wydłużenie czasu wypowiedzi ustnej i pisemnej (ewentualne dokończ. odpowiedzi na zajęciach dodatkowych),
- ocenianie treści wypowiedzi pisemnej, a nie estetykę pisma,
- nieocenianie zadań (ćwiczeń) wykorzystujących sprawność manualną (kreślenie),
przy afazji:
- tworzenie spokojnej atmosfery w trakcie wypowiedzi ustnych,
- uwzględnienie problemów z wymową i artykulacją w czasie wypowiedzi.

Przedmiotowy System Oceniania podlega ewaluacji po upływie każdego roku szkolnego.

Anna Więckowska